

صفحه ۴ آکسیون های اعتراضی علیه حمله وحشیانه اسرائیل به مردم فلسطین

حمله گسترده اسرائیل به مردم فلسطین را شدیداً محکوم می کنیم

دولت اسرائیل یک جنگ تمام عیار علیه مردم فلسطین براه انداخته است. پس از گرفتن چراغ سبز از دولت آمریکا، دولت آریل شارون به مردم فلسطین اعلان جنگ داد و با حملات زمینی و هوایی به کرانه غربی و نوار غزه، از جمله به مقر یاسر عرفات و یک کمپ پناهندگی تعدادی فلسطینی را کشته و مجروح کرد. سخنگوی دولت فلسطین اعلام کرده است که نیروهای اشغالگر اسرائیلی محاصره شدیدی را علیه همه شهرها و مناطق فلسطینی اعمال کرده اند و از ورود و خروج فلسطینی ها و رسیدن مواد غذایی و سوختی و پزشکی به شهرها و مناطق فلسطینی جلوگیری میکنند. پس از یک دوره کوتاه که بنظر میرسید دولت آریل شارون تحت فشارهای جهانی میرفت تا سیاست جنگ طلبانه و تجاوزگرانه خود نسبت به مردم فلسطین را تعدیل کند، اکنون

را می گیرد، تنها راه پایان دادن به چند دهه جنگ و بحران خاورمیانه و تامین صلح برای مردم فلسطین و اسرائیل و کل منطقه، تخلیه مناطق اشغالی و ایجاد یک دولت مستقل فلسطینی است. تمام فشار نیروهای آزادیخواه و افکار عمومی پیشرو جهان در شرایط کنونی باید بر این راه حل انسانی، عادلانه و آزادیخواهانه متمرکز گردد. حزب کمونیست کارگری ایران ۱۴ آذر ۱۳۸۰

اسرائیل و حمایت دول غربی از این سیاست پایه اصلی پاگرفتن اسلام سیاسی و رشد تروریسم در خاورمیانه و دیگر کشورهای اسلام زده بوده است. حزب کمونیست کارگری ایران از تمام سازمانها و مردم آزادیخواه میخواند که حملات تجاوزگرانه دولت اسرائیل و حمایت دولت آمریکا از دولت اسرائیل را قاطعانه محکوم کنند. تنها راه پایان دادن به مسابقه خونبار جاری که هرروزه توسط دو قطب تروریستی جان شهروندان عادی

با حمایت کامل دولت آمریکا سیاست همیشگی خود را به اجرا درآورده است. حزب کمونیست کارگری ایران این اعلان جنگ از سوی آریل شارون و حملات وحشیانه ارتش اسرائیل و همچنین حمایت دولت آمریکا از این حملات را شدیداً محکوم می کند و خواهان پایان دادن فوری به اشغال سرزمین فلسطین و ایجاد یک دولت فلسطینی است. دولت اسرائیل با رهبری راست ترین جناح آن و جنایتکار شناخته شده ای چون شارون، با تشدید سرکوب نظامی و در پیش گرفتن سیاست اشغال مجدد، نه تنها خود میبرد که جنگ جدیدی بر منطقه تحمیل کند، بلکه به جریانات تروریست اسلامی هم فرصت میدهد که به نام مساله فلسطین و با حمایت هرچه بی پرواتر رژیم اسلامی ایران جنایات تروریستی خود علیه شهروندان عادی اسرائیل را بیش از پیش گسترش دهند. تداوم چندین دهه سیاست اشغال و کشتار دولت

ائتلافهای ضد جنگ:

اهداف از دست رفته و

جنبش های خود شکست داده

ترجمه مصاحبه نشریه WPI Briefing
با گورش مدرسی (بخش اول)

اصلاح طلبان

در جستجوی

کلاه!

صفحه ۳

نامه اتحادیه

کارگران

پست کانادا

صفحه ۴

و بینش پشت این جنبش را مورد بحث قرار دهیم. چرا سرنوشت این جنبش به آینده یک باند جنایتکار، ضد بشری اسلامی مواد مخدر، که سقوط آن لبخند شادی بر چهره هر انسانی در افغانستان، و سراسر جهان میآورد، گره خورده است؟ در بررسی این جنبش باید

صفحه ۲

گورش مدرسی: جنگ عملاً تمام است. خوشبختانه حکومت اسلامی و جنایتکار طالبان فروبرخته است. این شاید طنزی است که با فروپختن حکومت طالبان، جنبش ضد جنگ هدف و گسترشش را از دست میدهد. مردم جذب آرمانهای از دست رفته و جنبشهای خود شکست داده نمیشوند. اما برای پاسخ به سوال شما، باید به عقب برگردیم

سوال: جنبش ضد جنگ در غرب شکل گرفته است. این جنبش بر محکوم کردن امپریالیسم آمریکا و بریتانیا در جنگ افغانستان متمرکز است. اما، چیزی درمورد طالبان، اسلام سیاسی و تروریسم اسلامی گفته نمیشود. چرا ما اصرار داریم که هردو طرف این تروریستها را یکسان باید محکوم کرد؟

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

انتلافهای ضد جنگ

کلنیالیستی وارونه چپ حاشیه‌ای در غرب دارد. چپی که در تمام طول زندگیش چیزی جز یک نیروی فشار برای مطالبات متفرقه نبوده فاقد هیچ افق متمایز از سیستم حاکم است. بحکم در مورد روشنفکران چپ در غرب است که نسبت به گذشته استعماری غرب احساس گناه میکنند و در مقابل به اصطلاح جهان سوم بعنوان یک کلیت خود را بدهکار میدانند. مساله در سیستم ذهنی این روشنفکران سرنوشت مردمی که در این "جهان" زندگی میکنند نیست. مساله خود مشغولی با مفاهیمی خود شاد کن در مورد زندگی مردم در غرب و در بقیه جهان است. مساله محوری رفع این احساس گناه است و نه مردم این یا آن کشور. در سیستم اینها، "جهان سوم" یک موجودیت داده و در خود است. در این "جهان" مردم فرهنگ عجیبی دارند. از محروم بودن از آخرین دستاوردهای جامعه بشری لذت میبرند، زنان در این "جهان" عاشق این‌اند که از حقوق انسانی و برابر محروم باشند و بدلا معنوی از آپارتاید حسی لذت میبرند. دختران عاشق این‌اند که از پسرها جدا سازی شوند و مردم در این "جهان" عجیب از آزادی بیان، تفکر و وجدان نفرت دارند. مسلمان هستند و میخواهند قوانین پوسیده اسلامی را بر زندگی اجتماعیشان حاکم نمایند. انسانها در این "جهان" غیر انسان تصویر میشوند. این ذهنیت کلنیالیستی وارونه ایست که به آن اشاره کردم. من و شما و همه میلیونها نفری که برای آزادی، برابری و رفاه و غلبه نه تنها امپریالیسم، بلکه علیه اسلام سیاسی در همه ابعاد آن مبارزه کرده و میکنیم در این ذهنیت وجود خارجی نداریم. مائی که وحشیانه سرکوب شده‌ایم، زندانی و اعدام شده‌ایم در این "جهان" وجود نداریم. و به‌همراه ما همه کسانی که زیر فشار، تبعیض و سرکوب حکومت‌های اسلامی و ملی هستند انکار میشوند. ما از نیاز به حقوق بشر "غربی" و حرمت، شخصیت و رفاه معاف اعلام میشویم. در این تصویر حقوق انسانی جهان شمول نیستند بلکه به فرهنگ بستگی پیدا میکنند و فرهنگ در این جهان یک دست وحشیانه است. اگر مردم بخاطر یک رابطه ساده خارج از ازدواج سنگسار میشوند و یا بخاطر تردید در قوانین الهی اعدام میشوند، این حقشان است و شایسته

کارگران معادن فاریاب
جاده بندرعباس کرمان را بستند

مدتی است که دولت اسلامی عاجز از مهار و کنترل اعتراضات رو به گسترش کارگری، سرکوب عیان و خشن اجتماعات کارگران را تشدید کرده است. اتحاد وسیع تر کارگری، گسترش حمایت بین المللی از اعتراضات کارگران ایران، رسوایی بیشتر رژیم اسلامی و خلاصه فراهم شدن نیرویی هرچه وسیعتر و خرد کننده تر در انتظار طالبان های ایران است. حزب همه کارگران بویژه کارگران نفت و مراکز مهم تولیدی را به مبارزه متحد و سراسری برای تحقق خواسته های کارگری و بر علیه جمهوری اسلامی سرمایه فرامیخواند. ■

روز یکشنبه ۱۱ آذر کارگران شرکت معادن فاریاب، در اعتراض به مدیریت و عدم دریافت دستمزدهای خود جاده بین المللی بندرعباس - کرمان را مسدود کردند. بدنبال این اقدام کارگران معترض که تعداد آنها ۱۸۰۰ نفر است، تعداد زیادی اتومبیل و کامیون در دوسوی جاده از حرکت بازماند. فرماندار کهنوج با حضور در اجتماع کارگران وعده داد در صورتیکه کارگران جاده را باز کنند، حقوق آنها ظرف ۴۸ ساعت آینده پرداخت خواهد شد. کارگران وعده فرماندار را قبول نکردند و به اعتراض خویش ادامه دادند. بنا به خبر کیهان،

آن هستند. این تصویر از ما و "جهان" ما همان تصویر استعمارگرانی است که پا به این "جهان" گذاشتند. هر چند که وارونه و پوزش طلبانه باشد. اگر آزادی، برابری و رفاه مردم در افغانستان مساله است، آنوقت باید ابتدا حقوق حاشا ناپذیر این مردم را اعلام کنیم و از این حقوق در مقابل هرکس که سعی در سرکوب آن دارد دفاع کنیم و متحدینمان را بر این اساس انتخاب کنیم. با انتقال طالبان و اسلام سیاسی به طرف مسائل "داخلی" و کم ضررتر معادله، جنبش ضد جنگ دارد پای خودش را با تیر میزند. واقعیت این است که کشمکش طولانی و خونینی میان بخش وسیعی از مردم در این "جهان" عجیب با اسلام سیاسی در جریان بوده و هست و در این متن، توجیه هرچه که باشد، جنبش ضد جنگ در نهایت متحد خود را انتخاب میکند. این انتخاب صورت گرفته است. جنبش ضد جنگ طالبان و اسلام سیاسی را بعنوان متحد خود انتخاب کرده است و نه ما را. جنبش ضد جنگ نمیتواند بعد از سقوط طالبان در کابل، در شادی کودکانی که میتوانند بادبادکهایشان را هوا کنند، در لبخند دخترانی که لااقل حق مدرسه رفتن را بدست آورده‌اند و زنانی که حجابشان را پرت کردند شریک شود. این جنبه

تراژیک مساله است. امروز هم جنبش ضد جنگ بسادگی خواستار آنست که سرنوشت مردم در افغانستان بدست نیروهای ائتلاف شمال و سران قبایل رها شود. دارند نسخه یک فاجعه انسانی دیگر را میپيچند.

سوال: غرب در به اصطلاح جنگش علیه تروریسم دنبال جلب همکاری جمهوری اسلامی، یکی از منابع تروریسم در سطح جهان، است. چرا باید جنبش ضد جنگ از طالبان فراتر برود و جمهوری اسلامی و اسلام سیاسی، بطور کلی، را محکوم کند؟

گورش مدرسی: اگر این جنگ علیه تروریسم است و نه جنگی صرفا علیه تروریسمی که دستش به غرب رسیده، آنوقت باید در همه جبهه ها جنگیده شود. واقعیت این است که حکومت‌های غربی اسلام سیاسی را در مقابل بلوک شرق و همچنین بعنوان ابزار کنترل مردم در کشورهای مختلف، که میتوانند منافع سیاسی و اقتصادی یعنی کار ارزان و ثبات سیاسی، را تهدید کنند، بلحاظ مالی تامین کرده و آنرا تقویت نموده‌اند. در چارچوب کشمکش فعلی حکومتی غرب نمیخواهند این زرادخانه گرانها و موثر را از دست بدهند. اینها میخواهند دایره عمل تروریسم اسلامی را محدود کنند و دست آنرا از اعمال ترور در غرب قطع نمایند. اسلام "خوش‌خیم" یک متحد امپریالیسم بوده و هست. بهمین دلیل است که اینها دنبال جمهوری اسلامی، یکی از خونین ترین رژیمهای تاریخ معاصر، میروند. میخواهند بخش

"خوش‌خیم" حکومت الله را بخود جلب کنند. از این زاویه، همانطور که قبلا اشاره کردم، جنبش ضد جنگ هم همین ذهنیت را دنبال میکند، هرچند بطور وارونه دارد. از اسلام "بدخیم" حمایت میکند. اینها از سر دیگری درست به همان نتیجه میرسند.

میگویند که ضد جنگ هستند. اما فوراً باید پرسید کدام جنگ؟ آیا شما مخالف جنگی هم هستید که پاکستان و عربستان سعودی با تایید غرب طی آن طالبان را بر افغانستان تحمیل کردند؟ آنوقت شما کجا بودید؟ آیا شما علیه حکومت تروری که توسط حکومت‌های اسلامی در ایران، افغانستان، عربستان سعودی، پاکستان و غیره به مردم اعمال میشود هستید؟ در این ذهنیت کلنیالیستی وارونه اینها همه "مسائل داخلی" هستند. اسلام سیاسی و فقدان حقوق بشر جزئی از "فرهنگ" مردم در این کشورها است و یا از بعضی نظرات بهتر از امپریالیسم است. همانطور که اشاره کردم این ذهنیت درباره زندگی مردم در کشورهای سابقا مستعمره نیست. این انعکاس حس گناه نسبت به گذشته امپریالیستی از جانب این روشنفکران است. در غیر این صورت اینها میبایست شیطان را در هر لباس بشناسند و هدف قرار دهند، حقوق حاشا ناپذیر مردم را اعلام کنند و از آن دفاع کنند، اعلام کنند که این حقوق جهانشمول است و همه کسانی که به آن تعرض میکنند را مورد حمله قرار دهند و با کسانی متحد شوند که برای این حقوق مبارزه میکنند. ■

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

گرامیداشت سالروز تشکیل حزب در شهرهای ایران

اصلاح طلبان در جستجوی کلاه!

مصطفی صابر mosaber@yahoo.com

در گرامیداشت سالروز تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران، بر بلندبهای مشرف بر شهرهای کردستان آتش روشن شد و هزاران نسخه تراکت توزیع گردید

به مناسبت دهمین سالروز تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران، تحریک وسیعی در شهرهای کردستان در میان دوستداران حزب شکل گرفت. بر بلندبهای مشرف به شهرهای آتش های بزرگی روشن شد و هزاران نسخه تراکت به مناسبت این روز در میان مردم پخش گردید. بر بلندبهای جاقل، کانی نیاز، کانی کوه و تپه و ربوری شریف آباد در سقز، بلندبهای آبیدر و کوچکهرهش در سنندج، بلندبهای داشامجید و خزائی و تپه پشت پادگان در مهاباد، ارتفاعات قلعه بیسه ران، تپه پشت گورستان شهر و شه‌خسه ففقیه در مریوان، بر ارتفاعات کرده سور و نزدیک باشگاه ورزشی سردشت آتش های بزرگی روشن شد که تا ساعتها توجه مردم را به خود جلب میکرد. بر در و دیوار این شهرها و نیز شهرهای اشنویه و بوکان و چند شهر دیگر شعارهایی مانند گرامی باد دهمین سالروز تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران، زنده باد کمونیسم کارگری و زنده باد

منصور حکمت نوشته شد و جمعاعی در برخی شهرها برگزار شد که به بحث در مورد حزب کمونیست کارگری پرداختند. توزیع گسترده تراکتهائی ویژه این روز ونیز اهداء گل و توزیع شیرینی در میان جمعیت بخش دیگری از اقداماتی بود که توسط دوستداران حزب در محلات، دانشگاهها و مراکز مختلف شهرهای کردستان انجام شد. در مهاباد صبح روز جمعه ۹ آذرماه مزدوران حکومت اسلامی که متوجه پخش وسیع تراکتهای و شعارنویسی روی دیوارها شده بودند، به حالت آماده باش در آمده و برخی نقاط شهر را زیر نظر گرفتند. با اینهمه شعار نویسی و پخش تراکت ادامه یافت. طبق گزارشات دریافتی همچنین در تهران، اصفهان و همدان بر دیوارها، کیوسکهای تلفن و ایستگاههای اتوبوس شعار نوشته شد و تراکتهای وسیعی در میان مردم به مناسبت سالروز تشکیل حزب پخش گردید. ■

"خیالات" خود سیر میکنند. اینها عملاً پشت نیروهای موسوم به سلطنت طلب میروند.

در مورد این "سناریو" چند نکته به اجمال جای اشاره دارد. این درست که سلطنت طلبان (ناسیونالیست های پروغرب) متحد طبیعی بورژوازی غرب محسوب میشوند و بویژه با این پشتوانه شانس برای شکل دادن آینده ایران محسوب میشوند. اما آنها نقاط ضعف زیادی هم دارند. از جمله آنکه میخواهند وضعیتی را اعاده کنند (رژیم سابق) که مردم یک بار علیه آن انقلاب کرده و کنار گذاشته اند. (به سخنرانی منصور حکمت، "آیا کمونیسم در ایران پیروز میشود"، سایت "انجمن مارکس" رجوع کنید). خواستها و تمایلات مردم ایران، زنان، کارگران و کلا نسل جوان بسیار فراتر از چهارچوبهای کنونی سلطنت طلبان است. اینها نمی توانند بدون سرکوب گسترده این خواستها و تمایلات، قدرت را بدست آورند و یا آثار حفظ کنند. لذا شرط بندی اصلاح طلبان محترم اینجاست. اینجاست که ممکن است روی اسب بازنده باشد. خصوصاً اگر تمایلات و خواستههای مردم با نماینده واقعی آن یعنی کمونیسم کارگری چفت شود. لذا

آینده بعد از جمهوری اسلامی به احتمال زیاد میتواند جدال بین کمونیسم کارگری، توده میلیونی زنان، کارگران و نسل جوان با ناسیونالیست هایی باشد که میخواهند حرکت و جهش جامعه به سوی آزادی و برابری را مهار و متوقف کنند. پیروزی سلطنت طلبان در این جدال ابتدا تضمین شده نیست. وقتی همین سلطنت طلبان به سرکوب و قهر یا بقول حضرات اصلاح طلب "مدرنیسم آمرانه" (که عبارتی لطیف برای دیکتاتوری و سرکوب است) روی بیاورند چه بسا مثل خمینی به دوستان "اصلاح طلب" و روشنفکران جان و دل باخته وطن هم رحم نکنند. اگر کسی ذره ای دلش برای آزادی، حرمت و شان انسان، وسیع ترین حقوق سیاسی و مدنی همه شهروندان، برابری همه جانبه زن و مرد، رفاه و برخورداری از زندگی انسانی و امکانات برابر، و برای شکوفایی فرد در همه وجوه میسوزد، باید در جدالهای ناگزیر جامعه ایران در کنار ما قرار بگیرد. ■

آنکه مردم حکومت یکدست جناح راست را به لبه پرتگاه رانده باشند، بیایند مجدداً این اعتراض و تظاهرات در روز انتخابات میدهند! بیشتر، اینها هم بطور جدی به فکر اوضاع بعد از جمهوری اسلامی افتاده اند و سناریوهای مختلف با ترکیب نیروهای سیاسی مختلف را بررسی میکنند.

این حضرات در هنگام اشغال سفارت و غریو مرگ بر آمریکا و در کشتارهای خرداد ۶۰، جزو "امام امام" گویان خمینی بودند. مدتی بعد که با ذوالفقار خمینی کنار گذاشته شدند، از گذشته خود البته انتقادات کردند. اما مجدداً در دوره رفسنجانی یادشان رفت و زیر علم "پرزینت رفسنجانی" سینه زدند و برای "امیرکبیر ثانی" نوحه سرودند. بعد از آنکه آنجا هم مظلوم واقع شدند، مدتی بعد "ققنوس وار" سر برآوردند و کاسه داغ تر از آتش دوم خرداد ۷۶ شدند. چنان ثنا و ستایشی از خاتمی راه انداختند که خود محمد هم از حواریون بلافضل خود نیز ندیده بود. و حالا که پادکنک خاتمی تماماً چلوسیده، این طفلی ها دربر دنبال کلاهی میگردند. اما چون جزو جنبش وسیع ملی اسلامی اپوزیسیون ایران هستند، و زندگی مدرن و انسانی و فارغ از خوردن و شاه و ملت پرستی و زن ستیزی و نابرابری را برای مردم آن دیار "اتوپیا" میدانند، دارند مجدداً به همان راهی میروند که بارها در آن شکست خورده اند. هشداری، "آشتباه" دیگری دارد صورت میگیرد.

سوالی که مقابل خود گذاشته اند این است: "جنبش اصلاحات به بن بست رسیده است، حالا چه اتفاقی می افتد و چه باید کرد؟" اولین جوابهایی که میدهند واقعا حکایت از تیزی اینها دارد: اصلاح طلبان باید دسته جمعی از حکومت استعفا بدهند. و بعد که آن یکی جناح به تنهایی و مثل خر در گل ماند، این اصلاح طلبان مستعفی "آلترناتیو" مسلم آن وضع خواهند بود! تعجب ندارد اگر چنین اتوپییی را بعنوان راه حل و نقشه سیاسی شان می بینند. اینها هرگز نفهمیدند که دوم خرداد و خاتمی حتی در دوره رونق اش، از نظر مردم چیزی جز یک موقعیت ابزاری و پلی برای عبور از جمهوری اسلامی نبود. حال تصورش را بکنید بعد از

گفتگو با منصور حکمت

روی شبکه پال تاک Pal Talk

هر چهارشنبه ۱۱ تا ۱۲ شب به وقت اروپای مرکزی

اتاق: IRAN, Baa Mansoor Hekmat

اصغر کریمی 0044-771 4097928

آذر مدرسی دبیر تشکیلات خارج 0049-172 7823746

رحمان حسین زاده-دبیر کمیته کردستان حزب:

0046-739 855 837

شهلا دانشفر: دفتر مرکزی حزب 00447950517465

بهرام مدرسی-دبیر کمیته مرکزی سازمان جوانان کمونیست:

0049174 944 0201

رادیو انترناسیونال را روی اینترنت بشنوید

www.radio-international.org

آکسیون در اعتراض به حمله وحشیانه اسرائیل به مردم فلسطین

در اعتراض به حمایت دولت امریکا از این جنایت و تجاوزگری دولت نژاد پرست اسرائیل در دفاع از مردم بیگناه اسرائیل و فلسطین، این قربانیان تروریسم اسلامی و دولتی اسرائیل برای پایان دادن به چند دهه جنگ و بحران خاورمیانه و تامین صلح برای مردم فلسطین و اسرائیل و کل منطقه، ایجاد یک دولت مستقل فلسطینی در آکسیونهای اعتراضی حزب کمونیست کارگری ایران و عراق شرکت کنید

آلمان:

شنبه ۸ دسامبر هامبورگ ساعت ۱۲ ظهر،
تلفن تماس ۰۰۴۹ ۱۷۲ ۵۳ ۵۰ ۹۴۶

سوئد:

استکهلم دوشنبه ۱۰ دسامبر ساعت ۱۲ ظهر
مقابل سفارت اسرائیل

یوتبری دوشنبه ساعت ۵ بعدازظهر Bronzparken

نامه اتحادیه کارگران پست کانادا بمناسبت دهمین سالگرد تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران و نامه اصغر کریمی

و اسارت زنان، خواه در ایران و خواه در کانادا، بیانجامد، خشنود می شویم.
به این دلایل است که کار حزب کمونیست کارگری ایران باید همچنان ادامه یابد.
برایتان سالهای سال کار سازماندهی و مبارزاتی در مقابل بیعدالتی آرزو می کنیم. ضربه ای بر پیکر یک تن، ضربه ای بر پیکر همگان است!

دست همبستگی تان
را می فشاریم

دیل کلارک

دبیر اتحادیه کارگران پست
کانادا

است که مدام باید به جهانیان یادآوری شود. حزب کمونیست کارگری ایران دریچه ای برای انعکاس پیگرد و آزار بر مبنای جنسیت در ایران را که هر روز اتفاق می افتد، گشوده است. چنین صدائی برای زدودن این بیداد که بر زنان در سراسر ایران می رود، صدائی ضروری است.
ما آگاهییم که سلطه آمریکا یا جمهوری اسلامی هیچیک در خدمت منافع عالییه مردم ایران قرار ندارند. سلطه آمریکا در واقع صلح بر سراسر کره زمین را به خطر انداخته است. بنابراین ما از همکاری با متحدین خود در عرصه هائی که به امحای جنگ، تعدی به حقوق کارگری

به حزب کمونیست کارگری ایران ۳۰ نوامبر ۲۰۰۱

رفقای عزیز،

از طرف اتحادیه کارگران پست کانادا، درودهای گرم ما را به مناسبت دهمین سالگرد تاسیس حزب کمونیست کارگری ایران بپذیرید.

ما از اینکه شما به تعدی به حقوق کارگران و زنان در ایران و سایر نقاط جهان اعتراض میکنید، آگاهییم. چنین نقشی، در زمانی که حقوق کارگران در همه جا مورد حمله قرار دارد، نقشی ضروری است. مساله حقوق و رفاه زنان در ایران مساله ای

سومین کنفرانس مدوسا

۱۹ و ۲۰ ژانویه ۲۰۰۲ در لس آنجلس، آمریکا
شهره آغداشلو، مینا احدی، مهناز افخمی، الهه امانی، هما سرشار، نهضت فرنودی، اعظم کم گویان، آذر ماجدی، آذر نفیسی، پرتو نوری علاء
علاقمندان شرکت در کنفرانس میتوانند از طریق زیر با ما تماس بگیرند.
تلفن: ۱۷ ۵۰ ۵۳۳ ۷۷۶ ۴۴+
فکس: ۸۵ ۸۳ ۱۳۵ ۸۷۰ ۴۴+
تلفن-فکس ۸۹۷۱ ۳۱۴ (۹۱۶) آمریکا
ای میل: azarmajedi@yahoo.com

گرامی باد

دهمین سالگرد تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران

— فیلم سخنرانی منصور حکمت در کنگره سوم حزب "موقعیت ویژه حزب کمونیست کارگری ایران"
— سخنرانی اعضای دفتر سیاسی حزب

۸ دسامبر: تورنتو، لاهه (دنهاخ)، لس آنجلس،
۱۵ دسامبر: لندن

از سایت روزنه دیدن کنید!

در سایت روزنه میتوانید نشریات و اطلاعیه های سازمان های سیاسی، مقالات متعددی از شخصیت های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و گزیده ای از مطالب نشریات چاپ ایران را مطالعه کنید. از طریق سایت روزنه میتوانید به سایت کلیه احزاب و سازمان های اپوزیسیون، به رادیوهای فارسی زبان، و به نشریات چاپ ایران دسترسی پیدا کنید و مطالب آنها را مطالعه کنید.
مطالب، اطلاعیه ها و نظراتتان را برای روزنه بفرستید.

www.rowzane.com

rowzane@yahoo.com

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت
www.wpiran.org
www.wpibriefing.com
www.rowzane.com
www.hambastegi.org
www.childrenfirstinternational.org
www.jawanan.org
www.iwsolidarity.com
www.medusa2000.com
www.marxsociety.com
www.kvwpiran.org

Bank Account:
Z.I. Konto:
520 5164 008
BLZ: 10090000
Beliner Volksbank
Germany

Website:
www.haftegi.com
Email:
haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-8701207768

Address:
BM Box 8927
London
WC1N 3XX
England